

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

ab altero latrone blasphemæus est, & ab altero confessus. Articuli. LVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
21

rum in Palestina, & ad modum chirotecarum, vel birretorum, vel cilicio-
rum opere textili & reticulato facta. Hanc fecit Maria mater eius in infan-
tia eius, quæ cum eo crevit: & de super contexta per totum, id est, ab extra de pan-
no aliquo per totum aliquid fuit appositum, ad eam magis fortificandam,
& conservandam. Dicit hoc loco D. Ioan. Chryl. Euangelista occultè vestis
vilitatem insinuat. In Palestina enim erat quoddam genus vestium propter
pauperes, ex multis pannis contextum, quasi vnus pannus super alium. Di-
xerunt ergo scilicet milites ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa,
tam sit, vt implere: vt scriptura, & quod dictum est per Prophetam, dicentem: Diuise-
runt vestimenta mea sibi, & super vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem
has fecerunt: Et sedentes seruabant eum. Documentum habemus hic vesterue-
mus concordiam, vnitatem, & id ipsum velimus omnes, & non sint in no-
bis scismata. Nam tunica Domini inconsutilis vnitatem Ecclesie seu cuius-
cunque sanctæ congregationis significat. Ille ergo tunicam Domini scindit,
qui dissensiones facit, discordias seminat.

IESVS A PRÆTEREUNTIBVS ET
Scribis est illusiu. Articulus LVII.

Prætereuntes autem, blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah, Matth. 27.
qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, saluum fac te ipsum. Si Fi- Marc. 15.
lius Dei es, descende nunc de cruce. Similiter & Principes sacerdotum deridebant Lucæ 23.
illum, illudentes ad alterutrum cum Scribis & Senioribus, & dicebant: Alios saluos Ioan. 19.
facit, seipsum non potest saluum facere? Si rex Israel est, descendat nunc de cruce vt vi-
deamus, & credamus ei. Se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. Confidit in
Deo, liberet eum nunc, si vult: Dixit enim quia Filius Dei sum. Illudebant autem ei &
milites, & dicentes: Si tu es rex Iudæorum, saluum te fac. Fraudolenter, vt dicit
Hieronymus, erant Iudæorum prædictæ promissiones, dicentium: descen-
dat de cruce, &c. Maiora enim miracula fecerat: quia plus est mortuos de se-
pulchro resurgere, quam viuum de cruce descendere. Christus autem mor-
tuos plures suscitauit, & ipse met de sepulchro tertia die resurrexit, nec ad-
huc crediderunt ei. Potestis hic cogitare, quam iniuriosum sit vel cui libet
morituro, vel ad mortem damnato illudere: quanto magis innocenti, &
quam maximè Christo Filio Dei. Cogitate quam dolorosum & vulnerati-
uum sit infirmo vel patienti, sibi in doloribus non credi, vel non compari
hoc enim quandoq; doloribus corporalibus plus affligit) quanto magis, si
in doloribus etiam se consideret despici, vel iniuriari vel derideri? Maximè
verò si ab his sit, quorum causa, vel pro quibus calamitatem vel dolorè su-
stinet. Ad propositum: Christus Filius Dei innocens in se, ab his subsannaba-
tur, blasphemabatur, &c. quibus corpus & animã dederat, & quos seruabat,
pascibat, eorumq; infirmos curauit, predicauit, docuit, pro peccatis eorum, &
pro salute eorum patiebatur, pro errore ipsorum & cæcitate Patrem paulo
ante rogauerat, & adhuc illudunt & subsannant, persequentes eum lingua &
manibus. Monemur hic propter obtrectantium, vel deridentium linguas, a
cruce pœnitentiæ non recedere, & ab omni opere bono incepto non desiste-
re, sicut Christus non descendit, sed ad mortem vsque in cruce perseverauit.

**IESVS AB ALTERO LATRONE BLASPHEMA-
tus est, & ab altero confessus. Articulus LVIII.**

Marc. 5.
Math. 7.
Luce 4.

Improprie
latronis qua
fuerit Chri-
sto graue.

Verbum
Carissimi in cruce
quante
fuerit benigni-
tatis.
Desperandu
vni non fit de
vilo peccato.
In iuriam Dei
nauis in 2-
nimo patenti
ferendum

Ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum ea, improprie abant, & conuicia-
bantur ei. Vnus autem ex his, qui pendebat, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos, &c. Dum enim Scribae & alij, re-
precedenti articulo commemorauimus, Domino illi essent blasphemian-
tes, blasphemauit etiam sinister, qui cum eo pendebat, latro, dicens ad Iesum:
Si tu es Christus saluum fac te ipsum & nos. Hoc improprium grauius fuit
precedentibus, qui a vilissima, scelerata & damnata persona, videlicet a la-
trone, mox pro suis sceleribus morituro. Respondens autem alter latro increpa-
uit eum dicens: Neque tu times Deum, eo quod in eadem damnatione sis. Et nos quidem
iuste. Na digna facti recepimus. Hic verò nil mali gesit. Et conuersus ad dicebat Iesum:
Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Iesus. Hic secundum
verbum protulit Dominus in cruce. Amen dico tibi: hodie mecum eris in Para-
diso. O quanta liberalitas, quanta benignitas, Domini Iesu ad vnum verbum
tanto latroni pepercit, & plus quam periit, donauit. Instruimur hic bonam
confidentiam habere in Deum, & in nullo peccato de eius misericordia des-
perare, si modo peccasse dolemus & peccata, peccatorumque occasiones vitare
proponimus. Item instruiamur hic, iniuriam Dei & contemptum nunquam
sustinere, sed quo ad possumus reniti, exemplo dextri latronis, qui aduersus
sinistram blasphemantem se opposuit.

*IESVS MATREM DISCIPULO
suo commendauit. Artic. LVIII.*

Ioan. 19.

Compassio-
nis doloro-
sissimi ex bea-
tissime Mariæ
erga crucifi-
xum filium
causa que.
Compassio-
nis Christi
erga matrem
causa que.

Mulierem
cur Christus
vocari ma-
trem
Verbum Chri-
sti in cruce
quante dul-
cedinis & co-
solationis.

Stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius Maria Cleopha
& Maria Magdalena, &c. Cum Iesus pendens in cruce vidisset matrem
suam stantem sub cruce, matrem singularem, & præ cæteris matribus
etiam naturaliter plus filium diligentem, eo quod ei, quicquid de natura
nostra habuit, ipsa sola sine viro eidem donauit: Sed & spiritualiter magis
amantem, quia mater Dei, & charitate plenissima fuit. Cum ergo hanc vi-
disset Iesus, commota sunt omnia viscera eius super matre dilectissima, sibi-
lissima, & compatiensissima, cuius animam & maternum cor gladius com-
passionis transtulerat. Compaciebatur enim compatiens sibi. Sciebat
namque ipse angustias materni cordis. Nouerat etiam dolorem omnem
eius, & quod dolores, quos in sua parturitione non senserat, nunc gemina-
bantur in eius passione. Vnde & ipse geminum passus est dolorem: suum vi-
delicet & maternum, id est, crucis & matris. Dixit ergo, cum eam vidisset,
& discipulum quem diligebat, matri innuens cum capite de discipulo. *Mulier
ecce Filius tuus.* Non dixit mater, ne si blandus loqueretur, cor eius præ-
moris & doloris vehementia scinderetur. Deinde dicit discipulo. *Ecce mater
tua.* Et in hoc verbo consolationem habemus non modicam, quia non so-
lum Ioanni, sed & cuiilibet nostrum in persona Ioannis dictum est de Ma-
ria: *Ecce mater tua.* S. Maria deprehensa es, non potes te negare matrem.
Habebis nos, proteges nos, iuuabis nos, & merito tuo saluabis nos. *Et ex illa
hora accepit eam discipulus in sua.* O fratres, clamemus ad eam quocumque die. Mon-
stra te esse matrem. Sed pro dolor, ipsa reclamare potest: *Monstra te esse fi-
lium.* Ipsa quidem se monstrat semper esse matrem, sed nos operibus no-
stris abnegamus eius nos esse filios.

IESVS